

பரிசுத்த ஆவியின் ஆலயம்

முக்கிய வசனம்: "உங்கள் சரீரம்
தேவனால் உண்டானது,
உங்களிடத்திலிருக்கிற பரிசுத்த
ஆவியின் ஆலயம் என்றும், நீங்கள்
உங்களுடையவர்கள் அல்ல என்றும்
உங்களுக்குத் தெரியாதா?"
1 கொரிந்தியர் 6:19

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வேதம்:
1 கொரிந்தியர் 6:12-20

இன்றைய பாடத்திற்காக மேற்கோள்
காட்டப்பட்ட வசனங்கள், அப்போஸ்தலன் பவுல்
கொரிந்திய திருச்சபையில் இருந்த
ஒழுக்கக்கேட்டுடன் தொடர்புடையவை. "உங்கள்
பெருமை பாராட்டுதல் நல்லதல்ல" என்று அவர்
எழுதினார். (1 கொரிந்தியர் 5:6). அவர்கள் தங்கள்
சகோதர அன்பின் போலி உணர்வில் பெருமை
கொண்டதாகத் தெரிகிறது, அதுவே அத்தகைய

நிலையைப் பொறுத்துக்கொள்ள அவர்களைக் காரணமாக்கியது.

பவுல் தங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்த ஒரு குற்றவாளியின் விஷயத்தில், திருச்சபை அந்த நபரை தங்கள் கூட்டுறவிலிருந்து வெளியேற்ற வேண்டும் என்று அவர் கட்டளையிட்டார். பவுல் இந்த செயலை அவர்கள் நடுவிலிருந்து "புளிப்பை" நீக்குவதாகப் பேசினார். (வசனங்கள் 2-7). வேதாகமத்தில் புளிப்பு என்பது ஏதோ ஒரு வடிவத்தில் பாவத்தின் அடையாளமாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

கர்த்தருடைய ஜனங்களின் சபையில் ஒழுக்கக்கேடு இருப்பது விசித்திரமாகத் தோன்றலாம், ஆனால் கொரிந்துவில் கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொண்டு அவருடைய மக்களுடன் தங்களை இணைத்துக் கொண்ட சிலரின் முந்தைய பழக்கவழக்கங்களை நாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளும்போது அப்படி இல்லை. கொரிந்துவில் உள்ள பொது மக்கள் புறஜாதி கடவுள்களை வணங்கினர். இவர்களில், கிரேக்க மற்றும் ரோமானிய அன்பின் தெய்வங்களான அப்ரோடைட் மற்றும் வீனஸ் பெரிதும் வணங்கப்பட்டனர். ஒழுக்கக்கேடு அவர்களின் முந்தைய வழிபாட்டின் ஒரு

பகுதியாக இருந்திருக்கலாம் என்பதால், கொரிந்துவில் உள்ள தேவாலயத்தில் இருந்த சிலரால் அது முதலில் அதே அளவு வெறுப்புடன் பார்க்கப்பட்டிருக்காது. இருப்பினும், அத்தகைய சகிப்புத்தன்மை கடவுளின் சித்தத்திற்கு முற்றிலும் முரணானது, மேலும் பவுல் கோளாறுகளை சரிசெய்ய கடுமையான நடவடிக்கைகளை எடுத்தார்.

ஆயினும்கூட, தவறுக்கு எதிரான இந்த நிலைப்பாட்டை பவுல் அன்பில் எடுத்தார். கொரிந்துவில் உள்ள தேவாலயத்திற்கு அவர் எழுதிய இரண்டாவது கடிதத்தில் இதை வெளிப்படுத்துகிறார். (2 கொரிந்தியர் 2:1-11). பவுல் இந்த சகோதரர்களைப் பார்க்கத் திட்டமிட்டிருந்தார், மேலும் அந்த நிகழ்வின் மகிழ்ச்சியைக் கெடுக்க எதுவும் விரும்பவில்லை. தவறு செய்தவருக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுத்ததற்காக அவர் திருச்சபையைப் பாராட்டினார். இந்த நபர் தனது பாடத்தைக் கற்றுக்கொண்டார் என்பதையும் அவர் கருத்தில் கொண்டார். துக்கத்தால் தன்னை அதிகமாகச் சுமக்காமல் இருக்க, பவுல் இப்போது சபையிடம் மன்னிப்பு பெற்று, அவர்களுடைய ஐக்கியத்தில் மீண்டும் சேர வேண்டும் என்று பரிந்துரைத்தார். திருச்சபை இந்த

நடவடிக்கையை எடுத்தால், அவர் அவர்களுடன்
 சேர்ந்து மகிழ்ச்சியடைவார் என்று பவுல்
 விளக்கினார். இவ்வாறு பவுல் தவறு சரி
 செய்யப்பட வேண்டும் என்று விரும்பியது
 மட்டுமல்லாமல், தவறு செய்தவர்
 மன்னிக்கப்பட்டு மீட்கப்பட வேண்டும் என்றும்
 விரும்பினார் என்பதை நாம் காண்கிறோம்.

நமது முக்கிய வசனம், உடல் என்பது நமக்குள்
 இருக்கும் "பரிசுத்த ஆவியின் ஆலயம்" என்று
 கூறுகிறது. யூதர்கள் மற்றும் புறஜாதியினர்
 இருவருக்குமே கோவில்கள் நன்கு
 தெரிந்திருந்தன. இஸ்ரேலில், அவர்களின்
 கோவில், அடையாளமாகச் சொன்னால்,
 கடவுளுக்குமே அவருடைய மக்களுக்கும்
 இடையிலான சந்திப்பு இடமாக இருந்தது. இது
 இஸ்ரவேலின் பக்தியுள்ளவர்களால் ஒரு
 புனிதமான, புனித இடமாகக் கருதப்பட்டது,
 மேலும் அவர்களில் உண்மையுள்ளவர்கள் அதை
 அப்படியே வைத்திருக்க முயன்றனர்.
 இருப்பினும், பொல்லாத ராஜாக்களின்
 ஆட்சியின் கீழ், கோவில் அதன் சுவர்களுக்குள்
 அமைக்கப்பட்ட சிலை வழிபாட்டால்
 தீட்டுப்படுத்தப்பட்டது.

புதிய ஏற்பாட்டில் கோவில் சின்னம் இரண்டு வழிகளில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. முதலாவது இன்றைய பாடத்தில் காணப்படுகிறது, அதில் பவுல் ஒவ்வொரு விசுவாசியின் மாம்ச உடலையும் ஒரு "ஆலயம்" என்று குறிப்பிடுகிறார், இது அவருடைய பரிசுத்த ஆவியின் மூலம் கடவுளின் வாசஸ்தலமாகும், அதை நாம் தூய்மையாகவும் மாசற்றதாகவும் வைத்திருக்க வேண்டும். இரண்டாவது ஆலய சித்திரத்தை அப்போஸ்தலன் பேதுரு முன்வைக்கிறார். அவர் எழுதினார், "நீங்களும், உயிருள்ள [உயிருள்ள] கற்களைப் போல, ஒரு ஆன்மீக வீட்டைக் கட்டுகிறீர்கள்." (1 பேதுரு 2:5). இங்கே ஒவ்வொரு புனிதப்படுத்தப்பட்ட விசுவாசியும் ஒரு கோவிலாக அல்ல, மாறாக கடவுளின் ராஜ்யத்தில் ஒரு ஆன்மீக "வீடு" அல்லது "ஆலயத்தின்" ஒரு பகுதியாக இருக்கத் தயாராகும் ஒரு கல்லாகப் பேசப்படுகிறார். - எபிரெயர் 3:6; எபேசியர் 2:19-22; மத்தேயு 6:10